

**Заклад дошкільної освіти (ясла-садок) «Малютко» №1
комбінованого типу м. Жашків Жашківської міської ради
Черкаської області**

ПАМ'ЯТКА

ГАРЯЧКА ЗАХІДНОГО НІЛУ

Геморагічна гарячка Західного Нілу – це небезпечна вірусна хвороба, що передається через укуси комарів. У тяжких випадках супроводжується гарячкою, запаленням мозкових оболонок і речовини головного мозку, лімфаденопатією, ураженням слизових оболонок, екзантемою. Має літньо-осінню сезонність, частіше нею хворіють сільські жителі, а також любителі полювання, звідки ще одна назва - «качина лихоманка».

Інфікована людина не заразна. На сьогоднішній день немає документально зареєстрованих випадків передачі цього вірусу від людини до людини .

Головним джерелом та резервуаром гарячки Західного Нілу в природі є 17 видів переважно перелітних птахів, які у крові мають високі концентрації вірусу, а він циркулює в них до 2 тижнів. Найбільш сприйнятливі птахи сімейства воронових coriidae (сойка, сорока, горіхівня, галка, грач, ворона чорна та сіра, крук, кукша, клушиця). Резервуаром також можуть бути деякі дрібні ссавці, гризуни, кажани, але в них концентрація вірусу значно менша і зберігається він в них нетривало.

Переносники захворювання - численні види комарів (150 видів) , які інфікуються під час харчування кров'ю інфікованих птахів. Людина заражається від укусу комара. Особливо вразливими є люди, які знаходяться в місцях скупчення комарів, птахів, живуть поблизу водних об'єктів, працівники тваринницьких комплексів, птахоферм, мисливці, лісники, туристи, військовослужбовці.

Під час укусів комарів вірус може потрапляти в організм людей і тварин, де він здатний розмножуватися і призводити до хвороби. Вкрай рідко можливе контактне зараження кров'ю тварин.

Симптоми гарячки Західного Нілу

У більшості людей інфекція протікає безсимптомно, проте у 20% хворих розвивається грипоподібні захворювання, що характеризується різким підвищенням температури, головним болем, болем у горлі, м'язах, суглобах і спині, слабкістю, нудотою і діареєю. Можуть бути також висипання на тілі, збільшення печінки та селезінки, ураження нервової системи — менінгіт, енцефаліт, ознаки ураження головного мозку (розлади свідомості, парези, паралічі). Здебільшого з цими симптомами хворі не звертаються до лікаря. Діагноз встановлюється лише при реєстрації ураження нервової системи, розладу свідомості, парези, паралічі, менінгіт та енцефаліт.

Інкубаційний період від моменту зараження до появи перших ознак становить від 3 до 6 діб та до 2-3 тижнів. Летальність від хвороби становить 2-14 % за клінічними та лабораторними критеріями. Хворіють на дану хворобу люди, коні і деякі птахи. Сприйнятливість для хвороби висока. Сезонність – літньо-осіння. Після хвороби залишається стійкий імунітет.

У коней симптомами можуть бути – втрата апетиту, депресія, спіткання, м'язові посмикування, часткові паралічі, порушення зору, скрегіт зубами, натискання головою, безцільне блукання, судоми, порушення ковтання, слабкість задніх кінцівок. Може наступити кома і смерть, в деяких випадках спостерігається гарячка.

У птахів, зокрема, гусей спостерігаються неврологічні порушення: від лежачої пози до паралічу ніг і крил, порушення координації. Смертність становить 20-60 %.

Профілактика гарячки Західного Нілу

З метою запобігання поширенню даної хвороби: уникати місць скупчення комарів, птахів в сутінках та на світанку, використовувати репеленти, обмежувати доступ комарів в житло, громадські будівлі, повідомлення про раптову загибель птиці домашньої та перелітної, а саме ворон.

Для індивідуальної профілактики застосовують захисний одяг, сітки на вікнах, репеленти. Специфічного лікування хвороби не існує. Вакцина для запобігання захворюванню людей не розроблена.

Щоб уберегтися від гарячки Західного Нілу, в ендемічних регіонах проводять комплексні заходи, направлені на зниження чисельності комарів (осушення боліт тощо).